İŞÇİ BİRLİĞİ

Frankfurt
TÜRKİYELİ İŞÇİLER BİRLİĞİ
Yayın Organıdır
Yıl:3 Sayı:31 12.1.1976

6 Frankfurt/Main, Bockenheim Adalbert Str. 29

Kadınların çalışma, eşit işe eşit ücret, emeğin korunması ve diğer alanlarda erkeklerle eşitliğe sahip olma hakları konusundaki garanti güçlendirilmeli

Kadınlar Yılı biterken, Almanya'daki işçi kadın

İşçi sınıfı türlü mücadeleler içinde bir yılı daha geride bıraktı. Geçen bu yılın en önemli yanlarından biri de bütün dünyada " Kadınlar Yılı " olarak ilan edilmesiydi. 1975'de çalışan kadınların çeşitli sorunları enine boyuna tartışıldı. Türlü eylemler yapıldı. FTİB'de bu konuya bir çok kereler eğildi. Yılın son eylemlerini de buna ayırdı. Frankfurt ve çevresindeki kadın işçilere , ya fabrikalarda ya da evlerinde ziyaret ederek çeşitli sorular sordu, dertlerini dinledi. Bizim kadınlarımız okula yollanmaz, başlık parasına satılır. Çoğu doktor bilmez, kendi başına doğurur. Dışarda çalışsa da evin tüm işlerini kendi yapar. Kısacası, en ağır baskıların ve sömürünün altında dır. İşte, Frankfurt çevresindeki işçi kadınlarımız da ülkemizdeki bu şartlardan sürülmüş buralara gelmiş. Çoğunun ailesi parçalanmış. Ve bir kısmı çocuklarından ayrı, evlat özlemi içlerini yakıyor. Hava alanında temizlik yapan Muazzez arkadaş sorduğumuz da gözleri yaşardı " Vallahi" dedi "iki yıldır oğlumu göremedim. İşsiz kalırım diye izin bile alamadım ki , Türkiye'ye gideyim. Buraya getirtsem ev yok. Polis izin vermiyor. Ne yapacağımı bilmiyorum. " İş de kimisi böyle , kimisinin kocası yanında değil. Bir kısmı önce buraya gelmiş , sonra kocasını getirtmiş. Bir kısmı da yıllarca Türkiye'de kocasız kalmış, buraya alınmayı beklemiş .

Ayrıca Almanya'da çalışan kadınlarımızın tümü en ağır en pis işlerde çalışıyorlar. Konserve fabrikalarının dizboyu sularında , rutubet içinde çalışanlar onlar. Hava alanlarının rüzgarlı sahalarında yine onlar. Kimisi metal sanayiinde çoğu erkeğin dayanamıyacağı işleri yapıyor . Örneğin Gül hanım . Almanya' da metal sanayiinde

BAŞYAZI

ELES GREVİ ÜZERİNE...

40 günden fazla süren, " BLEİDENSTADT" Eles çorap fabrikasındaki grev sona erdi. Hala üzerinde tartışılan bu konuyu değerlendirmeyi biz de yerinde gördük. Çünkü, kimi öyle, kimi böyle söylüyor. Grevin sonucu doğru anlatılmıyor. Sağcı basın ve Maocular üşüşmüşler bu konunun üzerine sendika düşmanlığını körükleyip duruyorlar. İŞÇİ BİRLİĞİ grevin başından sonuna kadar içindeydi. Buradan çıkarak grevin sonucu üzerinde duracağız, nedenlerine değineceğiz ve ders çıkaracağımız yanları sıralayacağız .

İLK ÖNCE POTRONU TANITALIM

Yaşlı ve oldukça zengin bir Yahudi. Birçok işyerine sahip ve yeni yeni de şirketlere ortak oluyor. Bu fabrikasına gözden çıkmış bir mal olarak bakıyor. Oldukça eski bir fabrika. İlkel araçlara sahip. Bugünkü kapitalizmin hızlı gelişmesine ayak uyduracak bir hali yok. Kapitalizmin ilk gelişme dönemindeki yani 1750 lerde İngiltere 'deki küçük işyerlerini andırıyor. Diğer yandan buraya şimdiye kadar hiç sendika girmemiş.
Daha patron İşverenler Birliğine de dahil değil. Yani örgütlenmeye ve örgüt anlayışına kesin karşı.
Kendisi İşverenler Birliği'ne üye olsa çalıştırdığı işçilerin de sendikaya üye olması kolaylaşacak. Ayni zamanda sendika daha rahat hareket edebilecek.

İŞTE BÖYLE BİR İŞLERİNDE GREV

Eles işçileri patronlarının yıllardır süren baskısına karşı çıkarak sendikalı oldular ve Alman işçi sınıfının yıllar önce almış olduğu hakları elde edebil-

(DEVAMI 7'de)

TÜRKİYE'DE
neler oluyor?..

Yukarıda, donmamak için okula tezek getirmek zorunda bıraktırılan ilkokul çocukları; yanda ise halkının kurtuluşu için mücadeleye katılan ve faşist komandolar tarafından öldürülen iki yurtsever öğrenci görülüyor.

M.C. Hükümeti, halkımızın demokratik ve bağımsız bir Türkiye için verdiği mücadeleyi, baskı, terör ve kan dökerek önlemeye çalışıyor...

Çocuklarımız türlü yoksulluklar içinde büyümekte. Burjuvazi çocuklarımızın bilinçlenmemeleri için elinden geleni yapmakta. Buna karşın gençlerimizin pekçoğu sınıf bilincine varmakta ve halkımızın devrimci mücadelesin de işçi sınıfımızın yanında yer almakta. İşte buna katlanamayan sömürücüler ve onların politik temsilcisi MC Hükümeti faşist komandolarına gençlerimizi kurşunlatıyor. MC Hükümetinin iktidarından buyana 34 genç öldürülmüş, 43 silahlı baskın ve saldırı düzenlenmiştir. 72 lokal tahrip edilmiş, saldırıya uğrayan 1143 kişi göz altına alınmıştır. 242 ilerici, devrimci genç tutuklanmıştır. 715 yurtsever yaralanmıştır. En sonolarakta TİP'li iki genç Halit Pelitözü ve Cezmi Yılmaz yüzlerce kişinin önünde kahpece öldürülmüşlerdir. Ancak burjuvazinin bu kışkırtmaları ve faşizan tavrı devrimcileri yıldırmıyor. Hergün halkımızın devrimci mücadelesi biraz daha yükseliyor. Halkımız, MC Hükümeti yerine demokratik bir hükümet için mücadele veriyor. Aşağıdaki listede bu mücadelenin bir bölümü; patronlara karşı grevler yoluyla verilen ekonomik savaş yer almakta.

SENDİKA	İŞYERİ	GÜN SAYISI	İŞÇİ SAYISI
Basın-İş	Hür Aydın Gazetesi	551	42
Basın-İş	Yeni Kitap Basımevi	74	8
Basın-İş	Edebiyat Fakültesi	106	26
Lastik-İş	Çupasan	260	47
Baysen-İş	Bakım Onarım D.	54	52
T. Maden-İş	Kaya Döküm ve Mak.	109	60
T. Maden-İş	Bimak Fb.	47	210
Turizm-İş	Çınar Oteli	122	300
Keramik-İş	Sektaş Tuğla	288	35
Petrol Kimya-İş	Sakarya'da 4 benzin istasyonu	74	20
Petkim-İş	MKE Antalya Pil Fb.	34	300
Sosyal-İş	Ankara SSK Hukuk İşleri	60	50
Sosyal-İş	İstanbul Büyük Nazım Plan	22	47
Sosyal-İş	Üsküdar Or. Ko.	125	17
Asis	Elka	20	850
Hür-Cam-İş	Murat Cam	40	87
D. Toprak-İş	T. Tarım Reform MÜST.	37	55

DİSK
HABERLERİ

● ● MC Hükümeti İstanbul Belediyesine gereken tahsisatı vermeyince, ücretlerini alamıyan 17 bin 500 işçi ve memur 10 aralık 1975'de direnişe geçmişlerdir. Bununla ilgili olarak DİSK Genel Başkanı K. Türkler basına bir demeç vererek özetle şunları belirtmiştir: "...MC belediye hizmetlerini durdurarak İstanbul halkını siyasi kanaatlerinden ötürü cezalandırmak istiyor. Ama halkımız MC'nin bu oyununu bozacaktır... DİSK olarak İstanbul Belediye işçilerinin haklı mücadelelerini desteklediğimizi belirtmek, MC'yi bir defa daha uyarmak isteriz."

● ● DİSK MC İktidarının 1 ocaktan itibaren işçiyi memur yapan keyfi kararına karşıdır. Bununla ilgili olarak DİSK Genel Sekreteri İ. Güzelce basına verdiği demeçte özetle şöyle demiştir: "MC İktidarı işverenlerin ve büyük sermayenin açık ve gizli desteğiyle 400 bin emekçiyi grev ve toplu sözleşmeli sendikalaşma hakkından yoksun etmek istemektedir.... Bir işçi kuruluşu olduğunu iddia eden Türk İş'in desteğiyle, işveren ve büyük sermaye sınıflarının çıkarları uyarınca çıkartılan 1897 sayılı yasaya karşı işçi sınıfımızın, halkımızın sessiz kalması beklenemez. İşçi sınıfımızın devrimci sınıf ve kitle sendikal örgütü olarak DİSK:400 bin işçinin sendikal haklarının ellerinden alınmasının önlenmesi, işçi memur ayırımına son verilmesi için anayasal mücadelesini sürdürmeye kararlıdır."

● ● DİSK büyüyor, sendikalar birleşiyor. Çağdaş Metal İşçileri Sendikası, DİSK'e bağlı Maden İş'e katılma kararı almıştır. T. Çağdaş Metal İşçileri Sendikası Başkanlar Kurulu toplantısında konuşan G. Başkan Fehmi Işıklar şunları söylemiştir: "...sermaye sınıflarının karşısında etkin bir mücadele verebilmek işçi sınıfının birliğini sağlamakla mümkün olur. Bunun da bugünkü yolu DİSK'le bütünleşmekten geçer."

KADINLAR YILI BİTERKEN, ALMANYA-DA İŞÇİ KADIN

(Baştarafı 1'de)

çalışan 45 bin kadın işçimizden biri "Maden bıçağının ağzından elimi zamanında çekmezsem kolsuz kalırım" diyor. Gül hanım günde tonlarca levhayı bıçağa veriyor. Akortta insan üstü bir güçle çalışıyor. Yaptığım işi erkekler bile yapamıyor ama bunca boğaza başka nasıl bakılır?" diyor. Almanya'ya önce kendi gelmiş. Yıllarca kocasından ayrı kalmış. Dört çocuğundan üçü de yanında. "Neden sonra kocamı getirttim.. İş de bulduk, ama Arbeitsamt izin vermedi." diye yakınıyor. "Ama artık hasretine dayanamıyorum, dördüncü çocuğu da getirteceğim." diyor.

Gül hanım günde 9 saat fabrikada kalıyor. Bir saat yolda gidip-gelirken geçiyor. Evde yemek, temizlik, çocukların bakımı derken 14-15 saat çalışmış oluyor. Aldığı ücret 1200 mark 350 markını ufacık iki odalı eve veriyor. Geri kalan 850 markla, elektriği, suyu, yolparası, sonra da 6 kişi geçinecekler.

İşte böyle en ağır şartlar, Türkiyeli kadınların sırtında. Arbeitsamt, yabancılar polisi öylesine gözlerini yıldırmış ki.. "Aman sağda solda fotoğrafımız çıkarsa polis yakamıza yapışır." diyerek herşeyden çekinir olmuşlar. Hakları olan sosyal yardımlardan bile yararlanamıyorlar.

Şöyle bir rakamlara bakıyoruz 1974 de Almanya'da 140 bin kadın işçimiz var. Bu tüm işçilerimizin %38, 5unu tutuyor. Bunların çoğu 20-30 yaşında. Yüz tanesinden 15'inin kocası Türkiye'de. Ailece burada olanlardan %10'unun kocası da işsiz. Yani tüm ailenin geçimi kadının sırtında. Çoğu fabrikadaki işinden sonra geçinmek için ayrıca kaçak temizlik işlerinde çalışıyorlar.

Demir çelik endüstrisinde çalışan üç işçimizden biri kadın. Metal endüstrisinde 45 bin, imalat endüstrisinde 55 bin kadın işçi çalışıyor.

Bütün bu ağır iş şartlarına rağmen, kadınlar daha düşük ücret almakta. 100 Türkiyeli erkek işçiden sadece 6 tanesi 5 marktan az saat ücreti alırken bu oran kadınlarda %44 oluyor. 1000 marktan az kazanan erkek oranı %12 iken kadınlarda bu %57'ye çıkıyor. Almanya'da çalışanlar arasında eğitimi ve sendikalaşma oranı en düşük olanlar da yine bizim kadınlarımız.

Ancak, kadın işçilerimiz de erkeklerle yanyana üretime katıldıkça kapitalist düzende sömürülmeye, horlanmaya, ezilmeye karşı mücadelesini yükseltiyor. Ayrıca, tüm ilerici, devrimci kuruluşlar buna özel bir önem veriyorlar. Türkiye'de ve Avrupanın çeşitli yerlerinde kadın işçi dernekleri kuruluyor. Kadınların da erkeklerle yanyana sınıf mücadelesine hız veriyorlar. 8 Ekim'de kurulan Avrupa Türkiye Kadınlar Federasyonu, tüm Avrupa'da ki kadın emekçileri çağırıyor. 20-24 Ekim' de Berlin'de toplanan Dünya Kadınlar Kongresi ise tüm dünya kadınlarına yaptığı çağırıda, her yıl 300 milyar dolar harcanan silahlanma yarışına kesinlikle karşı çıkılmakta ve tüm kadınlar barış, demokrasi, ulusal bağımsızlık, sosyal ilerleme, eşitlik davasına sahip çıkmaya, bu uğurdaki savaşıma hız vermeye çağırılmaktadır. "Kadın ve gençlik kuruluşlarında, sendikalarda, parlamentoda veya yerel yönetim organlarında, dinsel, sosyal ve kültürel alanlarda, işletmeler de, köy ve kentlerde, ulusal veya uluslararası örgütlerde, tek sözle çalıştığınız her alanda ve her yerde aktif olunuz!" (Atılım, Kasım 1975)

Türkiye'de de tüm ilerici, politik kuruluşlar ve işçi örgütleri bu konuya programlarında, kararlarında özel bir yer ayırıyorlar. Örneğin: DİSK "Kadın işçilerimizin yoğun olarak çalıştırıldığı işyeri bölgelerinde yaşam koşullarının kolaylaştırılmasını belli ölçülerde gerçekleştirmek amacı ile kreşler açılması, çalışan kadınlarımızın, gerek aile birliği, gerekse toplum düzeni içinde ve de çalışma hayatında erkeklerle eşit ücrete sahip olmalarının sağlanması, ... için" karar almıştır. (DİSK 5. Genel Kurul Kararları No:1)

Türkiye Komünist Partisi de kadınların sorununu şöyle somutlamıştır: "1-Kadın ve erkek, ekonomik, politik, ve sosyal alanlarda eşit hakka sahiptirler. TKP, kadın erkek arasındaki hak eşitsizliklerinin kaldırılmasını, emekçi kadınlara eşit işe eşit ücret ilkesini savunur.

2-Kadın işçiler ağır, sağlığa zararlı ve gece işlerinde çalıştırılmaz.

3-Devlet, analığı ve çocukları korur. Devlet ve patronlar, çocuk yuvaları, çocuk bahçeleri ve sağlık istasyonları açarlar.

4-Gebelik, doğum ve lohusalık süresi için üç ay ücretli izin verilir.

5-İlkokul çağındaki çocukların çalıştırılması yasak edilmelidir.

6-Türkiye Komünist Partisi, aile yuvasını bugünkü düzenin dayattığı yıkıma karşı savunur." (TKP Programı sayfa 43-44)

Bunlar günümüzde kadınlar için en gerçekçi istemlerdir. Bunların elde edilmesi için, kadın emekçiler işçi sınıfının mücadelesinde saflarını sıklaştıracaklar, aktif olarak erkeklerle omuz omuza savaşa katılacaklardır. 1975 yılı bu mücadelenin ne başlangıcı ne de sonudur.

Sendika Temsilcileri seçiliyor.

Federal Almanya'da bazı işkollarında, işyerlerinde sendika üyesi emekçilerin çıkarları açısından sendikal mücadeleyi verecek olan Sendika temsilcileri seçilmektedir.

Sendika Temsilciliği Kurulu (Vertraunsleute körper), İşçi Temsilciliği Kurulu (Betriebsrat) dan apayrı, organik bir bağı olmayan kurullardır. Bundan başka, İşçi Temsilcilerinin seçiminde, adayların sendika üyesi olup, olmadıklarına bakılmaksızın adaylar seçilirler. Fakat bu durum sendika temsilcileri seçiminde böyle olmayıp bilakis, adayların ve seçmenlerin sendika üyesi olmaları gereklidir. Ancak şu da bir gerçektir ki, sendikalar işçi temsilciliklerine kendi üyelerinin seçilmesi içinde aktif eylem gösterirler. Buradan çıkarak yerli emekçiler arasında işçi temsilcileri sendikaların üvey evlatları, sendika temsilcileri öz evlatları olarak nitelendirilirler.

Sendika temsilcileri, sendikada örgütlenmiş emekçiler arasından seçildiği nedeniyle, işçi temsilcilerinden daha ileri ci ve onların işletmede alacağı kararlara emekçilerin çıkarları açısından ışık tutucu unsur olmaları da bir gerçektir. Sendika temsilcileri, işyerlerinde, sendikanın gözü ve kulağıdır.

Biz, gerek bu yayın organımızda ve gerekse Örgütümüzde Sendika Temsilciliğinin ve İşçi Temsilciliğinin görevleri ve hakları üzerine seri yayın ve konferanslar planlamış olmakla beraber, bu sayımızda okurlarımıza Sendika temsilcisi olarak kimlere oylarını vermelerinin biz işçilerden yana daha doğru olacağı sorununu görev bildik.

KİMLERİ SEÇELİM?

— Arkadaşları arasında dürüst, çalışkan, ilerici, devrimci olarak tanınanı; patronun baskısına, tehdine boyun eymeyecek cesarette olanı.

— Sendikanın yayınlarını hiç çekinmeden dağıtanı ve sendika çalışmalarına aksatmadan katılanı.

— Almancayı bileni, yada öğrenmeye çalışanı. Ancak bu da yukarıdaki niteliklerolmadıkça bir işe yaramaz.

ÖRGÜT HABERLERİ

Kaiseirslautern

Geçtiğimiz aralık ayı içinde, bir grup kadın tekstil işçisi, TDF'ye bağlı olan Türkiyeli İşçi Öğrenciler Derneğinden ayrılarak Kaiserslautern Türk Kadınlar Derneğini kurmuşlardır. Çıkarmış oldukları kuruluş bildirisini birlikte okuyalım:
"...Bu yılın kadınlar yılı olarak tanınması,özellikle bizim ülkemizde kadınlarımızın evde bir eşya olarak görülmesi, bizi böyle bir çalışmaya itti. Bugün den itibaren biz kadınlar bütün haksızlıklara karşı çıkmak ve toplumdaki yerimizi almak için hep beraber birleşip, bütün haklarımız için evde, işte, örgütlü mücadelemizi sürdürmek zorundayız.
Rengi, ırkı, dini, milliyeti ayrılmaksızın milyonlarca kadın, bugüne kadar büyük bir ihmale uğramış, toplumdaki gerçek yerinden kopmuş, daima küçük görülmüş ve insanlık hakları alınmıştır. Her alanda,kadının en başarılı erkekler kadar başarılı olması ve buna gücünü vermesi zamanı gelmiştir.
BİRLEŞELİM, ELELE VERİP GÜÇLENELİM..."
Ayrıca, Avrupa Türkiye Kadınlar Federasyonu'na da (ATKF'ye)katılmak için prensip kararı alınmıştır. Bu girişim ve seçimlerinden dolayı biz de kadın arkadaşlarımızı kutlar, çalışmalarında başarılar dileriz.

Frankfurt

-Frankfurt Türkiyeli İşçiler Birliği 20 aralık 1975'de bir dayanışma gecesi düzenlemiştir. Geniş haberini yanda veriyoruz. Yalnız biz burada, geceye gönderilen ve ilgi toplayan başarı mesajlarından birkaçını yayınlıyoruz.
"Yoğun çalışmalarımız nedeniyle geceye katılma imkanımız olmadığı için üzgünüz, başarılar dileriz.
DİSK Genel Sekreteri
İbrahim Güzelce "
Basın-İş Sendikası Genel Başkanı Burhan Şahin' in yolladığı mesaj ise şöyledir:
"Uluslararası işçi sınıfının dayanışma simgesi olan gecenize katılamadığım için üzgünüm, mücadelenizde başarılar dilerim."
"Türkiye'de şu anda DİSK'e bağlı çeşitli iş kolların da işçi arkadaşlarımızın haksızlığa, sömürüye karşı verdikleri mücadeleyi destekler, Türkiyeli İşçiler Birliği'nin bu hususta gösterdiği örnek desteğine katılırız.
İşçi Dayanışma Derneği "

İngiltere

İngiltere Türk Öğrenci Federasyonu, 6 aralık 1975 tarihinde Londra' da 13. olağan Genel Kurul toplantısını yapmıştır. Toplantı sırasında Maocuların provakasyon hareketi bastırılmıştır. Olay anında tabanca, sopa, bıçak ve demir çubuklarla saldıran Maocular bir öğrenciyi sırtından bıçakla yaralamışlardır. İstediklerini yapamıyan bölücüler, sonunda sopalarını da bırakarak kaçmışlardır. Daha sonra devam edilen Genel Kurul başarıyla sona erdirilmiştir. Kurultayca kamuoyuna yapılan açıklamanın bir bölümünde şöyle denilmektedir:"....İ.T.Ö.F, faşizme, emperyalizme karşı, barış, demokrasi ve toplumsal ilerleme için savaşmayı görev bilir. Yurdumuzda faşizmi tezgahlamak isteyen "ihanet cephesini",ilericilere karşı gittikçe yoğunlaşan faşist saldırıları şiddetle kınar."

Salonu tamamen dolduran Türkiye işçilerinin yanısıra diğer uluslardan işçiler ve Alman basını, sendikacılar, Alman Sosyalist İşçi Gençlik Örgütü, (MSB) Spartaküs, Alman Sosyal Demokrat Parti Gençlik Örgütü olan Genç Sosyalistler geceyi ilgi ile takip ettiler ve dayanışma konuşmaları yaptılar. İlk konuşmayı DGB Frankfurt Bölgesi Yabancılar Sekreteri Friedel HAHN yaptı. HAHN özetle"Sayın misafirler, sayın sendikacılar,dostlar Frankfurt Türkiyeli İşçiler Birliği'nin bu gecesinde sizlere hitap edebildiğimden dolayı kıvanç duymaktayım.Ülkenizde grevde olan arkadaşlarınızı desteklemek üzere bu akşamı düzenleminizi saygı ile karşılıyorum." diyerek konuşmasına başlayan Hahn Türkiye hakkında fazla bilgisi olmadığını, yalnız MC Hükümetinin sendika seçme hakkı isteyen işçilere karşı polisini askerini sürdüğünü, işçi öğrenci ve öğretmenlerin öldürüldüğünü, sürüldüğünü iyi bildiğini açıklamış, bu gibi olayların Almanya'nın yakın geçmişinde de gündemde olduğunu, faşist Hitler yönetiminin açtığı yaraların henüz kapanmadığını söylemiştir. Ayrıca yabancı işçiler hakkında da özetle: "İnsan gibi yaşama olanaklarınız olsaydı hiç biriniz buralara gelmezdiniz. Alman patronların yok bahasına çalıştırmak ve Alman işçilerine karşı ücretleri düşük tutmak için adama ihtiyaçları vardı. Bunun için türlü vaatlerle sizleri buraya çağırdılar. Şimdi kapitalizme özgü kriz başlayınca bunun suçunu da size yüklemek istiyorlar. Amaçları Alman işçilerle sizleri bölüp birbirinize düşürmek. Ancak sendikalarımızın tavrı kesindir. İşçilerin birliğini kırmak isteyenlere kesinlikle karşıdır." demiştir.
Konuşmaların yanısıra Halkevi Folklor Ekibinin gösterisi okunan şiirler ilgiyle izlendi. İşçi Birliğinin tiyatrosu seyircilerde hiç unutamıyacakları izler bıraktı.

● Sokak tiyatrosu patronların düzenbazlıklarını anlatırken.

● Yerli ve yabancı işçile için patronlar her çarey

20 aralık 1975 günü Frankfurt Türkiyeli İşçiler Birliği, Alman Sendikalar Birliği (DGB)'nin salonunda bir gece düzenledi.

BİZİM MÜCADELEMİZ

Türkiye'de grevdeki işçiler yararına yapılan bu gece işçi dayanışmasının örnek bir gösterisi oldu.

İÇİNDİR!..

POLİS,BİR YURTTAŞIMIZI DAHA KURŞUNLADI...

Stuttgart'ta Vahit Dönmez adlı bir işçimiz "yok yere" polis tarafından öldürüldü. Ayni şekilde Frankfurt'ta da 2 işçimiz vurulmuş ve İşçi Birliği bu olayın içyüzünü açığa çıkarmış, basına duyurmuş ve Sokak Tiyatrosuna konu ederek olayı yaygınlaştırmıştır.

Stuttgart'taki bu öldürme olayı bize, kendi yurtlarında iş bulamıyarak Almanya'da çalışmak zorunda bıraktırılan yabancı işçilerin, iş güvenliklerinin yanında can güvenliklerinin de kalmadığını bir kere daha gösteriyor.

Bundan sonra FTİB başkanı M. Gür de ilginç bir konuşma yapmış, ekonomik ve siyasal bağımsızlığını kaybeden ülkemizdeki emperyalizmin ve yerli ortaklarının vurgunlarından bahsederek çok ilginç rakamlar vermiştir. " ABD Türkiye'ye verdiği her 1 dolar karşılığında 4 dolar geri almaktadır. "diyen M Gür, " Milli petrol şirketimiz TPAO petrol araştırmalarına 400 milyon lira harcarken yabancı şirketler 100 milyon bile harcamamakta, buna karşılık petrol karının dörtte üçünden çoğunu almaktadır. Bu şirketler Orta Doğu'da varil başına 20 sent kazanırken, Türkiye'de 250 sent kazanıyor. "demiştir. M. Gür 'ün Türkiye'deki sömürü ile ilgili olarak verdiği diğer rakamlar özetle şöyledir: " Yabancı ve yerli şirketler elele çalışıyorlar. Macaristan'da 2 dolarolan bir ilaç İsviçre'den ülkemize 457 dolar fiatla fatura ediliyor. 1973 yılında 10 büyük şirketin yıllık net karı kendi açıklamalarında 777 milyon 246 bin liradır. Ülkemizde işsizlik, açlık artarken sırtüstü yatıp para kazananlar çocuklarına 620 bin liralık arabalar alıyor, 8 milyona düğün yapıyor. Bu talan ve soygun politikasıyla ülkemiz gırtlağına dek borca gömülüyor. 1974 Kasım ayında 41 milyar 984 milyon iç, 40 milyar 777 milyon dış borcumuz bulunmaktadır . Bu yılın bütçe açığı 40 milyar liradır. Buna rağmen askeri harcamalar %170 arttırılmıştır. "Bundan sonra Türkiye'yi bu hale getirenlerin düşmanımız olduğunu belirten M. Gür bunların ayakta durabilmek için uyguladıkları insanlık dışı metotları açıklamış ve "İşçi sınıfımız ve tüm demokratik güçler ülkeyi bu durumdan kurturmak için direniyorlar. MC hükümetine , HAYIR , Demokratik halktan yana bir iktidar için EVET diyorlar. Bizimde görevimiz elele vermek, birlik ve dayanışma içinde olmaktır. "diyerek sözlerine son vermiştir. Böylesine başarılı ve tam bir dayanışma havası içinde geçen gecede ayrıca Türkiye'de grevde olan işçilere DİSK kanalıyla gönderilmek üzere bağışlar toplanmış ve gece tam bir coşkunlukla sona ermiştir.

DGB Frankfurt Bölgesi Yabancılar Sekreteri F. HAHN , yabancı işçilerin problemleri üzerine konuşurken.

Gecede halkların kardeşliği de simgelendi. Yukarıda, ilgiyle izlenen Yunan Folklor Ekibi görülüyor

ri birbirine düşürmek
başvuruyor.

● İşçiler sömürülmelerinin nedenini araştırıyor.

● "Hangi milletten olursan ol patron seni de sömürüyor."

● Sömürüye karşı yerli yabancı tüm işçiler birleşiniz!

SOHBET KÖŞESİ...

Geçende taa Avustralya'dan bir işçi okuyucumuz oradaki bir olayı yazmış mektubunda. Arkadaşlarla dinlenip vakit geçirdiğimiz kahveye girdimki "diyor" Almış etrafı bir duman. Bizimkilerde ise bir heyecan, bir coşkunluk. Hemen sormuş "Ne oluyor devrim mi yapıyoruz yoksa." Hepsi birden atılmışlar " Dur bakalım onun da sırası gelir. Şimdilik Tercüman gazetesini yakıyoruz."
Hemen eski bir alışkanlığım geldi aklıma. Birinin elinde bir gazete gördümmü hemen ne gazetesi olduğuna bakar kılık kıyafeti ve elindeki gazeteden düşünce biçimini bulmaya çalışırdım. Otobüslerde , vapurlarda gidip - gelirken böylece vakit geçirirdim. Bu arada hem sevinir hem üzülürdüm. kendi kendime. Eh ilerici nitelikli bir gazete ya da doğrudan bir işçi yayını okuyan işçi gördüm mü sevinirdim tabii. Ama bu işçi arkadaş elinde gerici bir gazete tutuyorsa içim cız ederdi. Şeytan "sarıl şunun yakasına" derdi, anlat gazetenin ne halt olduğunu. Uzatmayayım yakın zamana kadar bu alışkanlık sürdü gitti. Bir gün tranvayda yanımda bir işçiarkadaş açtı gazetesini başladı okumaya. Baktım Tercüman gazetesi, yine kızdım içimden yahu yokmu okunacak başka şey? Tüm sağ yarısı körükledikleri din sömürüsüne ayrılmış. Yok hizmete devam ediyorlarmış, yok ilim-irşat heyetleri getirtiyorlarmış. Gazetenin adının üstüne de Amerikan başkanı ve ortak pazarın reklamını koymuşlar. Derken ortada koca bir başlık "Almanya'daki işçilerimiz endişe etmesin" diyor. Daha bir sürü yalan yanlış haber. Villa gibi bir ev fotoğrafı Lice'deki evlerin reklamını yapıyor. Altında Sancar'ın savaş kışkırtan bir konuşması. Bir yandan Demirel "müfteriler tükürdüklerini yalayacaklar" demiş. Bir gazeteye bir de tutan nasırlı ellere baktım. Adam 30 yaşlarında olmalı ama yüzünü 50 yaşının çizgileri sarmış, kaşları çatık okuyor. Neredeyse bağıracaktım. Ne okuyon lan düşmanın gazetesini!" derken adam birdepreşti, gazeteyi buruşturduğu gibi soktu kapı yanındaki çöp kutusuna. Aniden "Oh be" demişim ki baktı benden yana adam ve bende devam ettim "Yahu hemşerim madem atacaktın, ne diye alıyorsun? "Kendinden emin güldü. "Evvelden "dedi okur inanırdım. Artık bakalım ne yalan kıvırıyorlar diye okuyorum. Sonra devam etti: "Bak arkadaş, ben şunca yıldır matbaa işçisiyim sana anlatayım. Görüyormusun bu ilim-irşat heyeti reklamını. Bunu buraya koyarlar sonrada millet camiye toplanınca çekerler bir iki fotoğraf. Millet ken dini gazetede görmek için başlar gazeteyi izlemeye. Her semtte böylece yüzlerce okuyucu bulurlar. Hem gazeteleri satılır , hem de propogandaları yapılmış olur. "Ne yalan söylüyeyim böylesini aklıma bile getirmemiştim aklıma. Şaştım kaldım. İşte o gün bu gündür, kimsenin elindeki gazeteye bakmıyorum. Çünkü artık eminim, bugün olmazsa yarın anlayacak herkez. Ve işte o zaman Avustralya' da Almanya'da gazete buruşturup, yakan eller kendi yurtlarını kurmaya girişecekler.

KADINLAR YILI ÜZERİNE

Birleşmiş Milletler Teşkilatı'nın 18aralık 1972 tarihli Genel Kurul kararıyla 1975 yılı kadınlar yılı olarak ilan edilmişti. İşte bu önemli yılın sona ermesi nedeniyle 27.12.1975 günü İşçi Birliği lokalinde bir konferans düzenlendi. Bu konferansın bazı bölümlerini okuyucularımıza da duyurmayı faydalı gördük.

" Asırlardır kadınlar ezilmekte, horlanmakta, onuru ayaklar altına alınmakta ve ona basit bir eşya gözüyle bakılmaktadır. O geçen her dönemde üretim dışı tutulmuş, evde hapis edilmiş, serpilip, gelişmesi önlenmiştir. 1975 yılı bu baskıları, bu gelenekleri sergileyen, sosyalist ülkelerdeki kadınların, sosyalizmle kurtuluşunu örnekleyen bir yıl oldu. "diyen konuşmacı daha sonra kapitalist ülkelerde kadınların nasıl ezildiğine dair şu örnekleri vermiştir :

"Kadın en pis işlerde çalıştırıl - makta ki göçmen kadın işçiler bunların başında gelmekteler, en az ücret almaktadır. Örneğin: Danimarka'da kadın işçi gündeliği, erkek gündeliğinden %10 daha düşüktür. Sıra ile bu Fransa'da % 17, İsveç'de %24, Batı Almanya'da %33, Yunanistan'da %37, Türkiye'de % 37ve ABD'de ise %38 dir. Bu kadına biçilen değerin acı bir örneğidir. Almanya'da işsiz kadınlar, işsiz erkeklerin iki mislidir. Vasıfsız işleri kadınlar yapmaktadır."
Türkiye'deki kadın sorunu üzerinde de duran konuşmacı şöyle demiştir:
"Türkiyemizde kadın köyde olsun şehirde olsun, Avrupa'ya kıyasla çok daha kötü şartlar altında bulunmaktadır. 1970 yılında yapılan bir araştırmaya göre 16-24 yaşları arasındaki köylü kadınlarının% 40, 6'sı okur-yazarken, bu oran erkeklerde %84 dür. Bu erkeğin hakimiyetini, iyiyide kötüyü de erkeğin, tekelinin altında tuttuğunu gösteren bir örnektir. Köyde doğup yaşayan kadınların %63, 7'sinin ailesine evlenirken başlık verilmektedir. Bu tutum kadına vurulan en büyük darbelerden biri değilmidir. O para ile satılıyor... Ağalar, beyler para gücüyle birkaçtane birden alıyorlar.
Şehirlerde faal nüfusun %52'sini oluşturan kadınların %90'ının işgücüne dahil olmadığı görülmektedir. Bunların %81'i ev kadınıdır . Bunlar kapitalist düzende kadının yerinin ne olduğunu veren birkaç örnektir. Kadın böyle üretim dışı tutulmuş, böyle bağımlılık altına alınmış, böyle erkeğin eline, onun iki dudağı arasına bakan ikinci sınıf insan olmuştur. "Konuşmacı sosyalist ülkelerin kadın sorununu nasıl hallettiğini, " Yeni Çağ" dergisinden alınan bir örnekle şöyle belirtmiştir:
"Sosyalist ülkeler bunu çoktan halletmişler. Orada kadınlar benliğine kavuşmuşlar ve eşit muamele görüyorlar. Bulgaristan'da devrim zafer kazandıktan 37 gün sonra 16 ekim 1944'de "Her iki cins ten kişilerin eşit haklarına" dair kanun kabul edilmiştir. Lenin "Kadının tam kurtuluşu ve erkekle eylemsel eşitliği için toplumsal çalışmanın varlığı ve kadının genel üretim çalışmasına katılması gereklidir" der. İşte sosyalizm bu gerçek üzerine temelleştirmiştir çalışmaları. Yine Bulgaristan' dan birkaç örnek vereceğim: 1956'dan

(Avrupa Barış ve Özgürlük Komitesi)

A.B.Ö.K. FİLİSTİN HALKIYLA DAYANIŞMAYA ÇAĞIRIYOR,

Dünya Barış Konseyi'nin çağırısına uyan ABÖK, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyine bir mektup yazarak:" BM Güvenlik Konseyinin aldığı 242 ve 336 sayılı kararlar ve BM Genel Kurulunun aldığı 3236 sayılı kararın derhal uygulanmasını, Filistin Kurtuluş Örgütünün 12 ocakta yapılacak olan Cenevre toplantısına çağırılmasını " önermiştir.

Adı geçen kararlar İsrail'in işgal ettiği tüm Arap topraklarından çekilmesi ve Filistin Halkının haklarının tanınması ve korunmasını içermektedir.

Dünyadaki barış ve özgürlükten yana bütün güçler, DBK'nin bu çağırısına uyarak, Filistin Halkıyla dayanışma göstermektedir.

(Baş tarafı sayfa 7'de)

72'ye kadar işçi ve memur kadınların sayısı 3,5 misli artarak 382 binden 1 milyon 337 bine çıkmıştır. 1973'de kadınlar bütün işçi ve memurların %45'ini, köy ekonomisinin %46,9'unu oluşturmaktadırlar. Çalışabilir yaştaki her 100 kadının 68'i topluma yararlı bir çalışmada bulunmakta ve %14'ü öğrenim yapmaktadır. Mühendislerin %27,1'i, doktorların%41,8 i, iktisatçıların %58'i kadındır. Amerika'da ise kadınlar mühendislerin ancak 1,6'sını, doktorların 6,7'sini oluşturmaktadırlar. "Konuşmacı okuma-yazma ve siyaset alanında kadının yeri konusunda da Bulgaristan'dan şu örneği vermiştir:

"1973-74 ders yılında yüksek okullarda bütün öğrencilerin %51,8' ini genç kızlar meydana getirmektedir. BKP üyelerinin %26,8'i, Dimitrof komsomolu üyelerinin %50,6'sı kadındır. Yersel halk iktidarı temsil organlarında %37 oranında Halk Meclisinde ise %18,7 oranında kadın vardır. Fransa parlemen tosunda kadın parlementerlerin sayısı %1,7, Belçika'da %2,8, İngiltere'de %2,9 oranındadır."

Konuşma şu cümlelerle sona ermiştir:

"1975 yılı sona eriyor, ama kadınların mücadelesi sürecektir. Ta kurtuluşa kadar. Biz devrimcilerin önemli görevlerinden biri de bu soruna her zaman eğilmektir. Kadınlar da erkek arkadaşlarıyla birlikte omuz omuza kapitalizme karşı mücadele etmelidirler. Bu şarttır."

BAŞYAZI

(Sayfa 1'den devam)

mek için greve gittiler. Ancak unutulmamalı yukarıdaki ortam ve Almanya'da işsizliğin giderek arttığı bir sırada greve çıktılar. Greve çıkmak zorunlu oldu. Bütün yollar denendi ve yapacak başka hiç birşey kalmamıştı.

SONA EREN GREV VE TEPKİLER

Bilindiği gibi grevin sona ermesi tepkilerle karşılandı. Sendikanın isteklerini ve üzerine anlaşma olan maddeleri buraya sıralamaya ne yerimiz müsait, ne de zamanımız. Ancak şunu açıkca koymak gerek. Grevin sona ermesi için patronla yapılan anlaşma nisbi bir başarıdır. Bütün isteklerin gerçekleşmemesine hatta anlaşma metninin içinde tavizkâr maddelerin olmasına rağmen bu böyledir. Çünkü sendika için birçok olumsuz şartlar mevcutken, kararlı direnme ve dayanışma sonucu patronsendikayı taraf olarak kabul etmek zorunda kalmış ve masaya oturmaya razı olmuştur. Bu, patronun şimdiye kadar ki ticaret hayatında ilk defa karşılaştığı bir olaydır.

EKSİK VE AKSAYAN YANLAR NELERDİ?

Elbette her olaydan ders çıkarmak gerekli. Grev süresince eksik ve eleştirilecek yanlarda vardı. Örneğin, greve tüm işçiler katılmamıştı. 20-25 kişiye yakın küçük bir grup işçi çalışıyordu. Bunlar grev süresince çalıştılar. İşçilerin birliği ilk başta böylelikle parçalanmıştı. Bu grev kırıcılar bütün olanaklar kullanılarak tesirsiz hale getirilmeliydiler. Olmadı. Çekingen davranıldı. Grev süresince grevci işçiler başı boş bırakıldı. Konferans, seminer gibi faydalı çalışmalar yapılmadı ve işçiler politize edilmedi. İşçiler bu boş zamanda eğitilmeli ve onlara faydalı bilgiler verilmeliydi. Sendikanın Düsseldorf merkezinden bir Türk sendikacı da vardı grevcilerin başında. Bu kişinin sendikacılıkla hiç ilgisi olmadığı gibi tek kelime bilgisi de yoktu. "Türk-İş"eyilimliydi. Çevirileri bu yapıyor ve gözgöre göre eksik çeviriyor, yanlış şeyler söylüyordu. Diğer yandan grevci işçilere birçok vaadlerde bulunuldu. İŞÇİLERİN BİRLİĞİ BİLGİ VEREREK DEĞİL, HEYECANLI SÖZLERLE SAĞLANMAYA ÇALIŞILDI. İşte bu önemli eksiklikler nedeniyledir ki, grev süresince işçilerin semtine yanaşmayan ve grev den tek kelime bile bahsetmeyen "Tercüman" gibi patron gazeteleri grev bitiminde işçilerin arasına girebildiler ve işçileri sendikalarına karşı kışkırtma fırsatını buldular. Bunu hem "Tercüman" hem de "Hürriyet gazetesi" yaptı. Maocular işçi düşmanı olduklarını bu olayda bir daha gösterdiler. Onlar sendikaya küfür eden bildiriyi yazdı yukarıda adı geçen iki gazete de yayınladı.

SENDİKALARDA AKTİF ÇALIŞMAK HER DEVRİMCİNİN GÖREVİDİR.

Eles grevi yapanlara olduğu gibi, dışarıda, onlarla dayanışma içinde olan bizlere de çok şeyler öğretti. Sendikalarda aktif çalışmanın önemi bir daha kafalara perçinlendi. Grev komitesinin içinde bilinçli bir kişi olsaydı çok şeyler değişecek ve sağcı basına, işçi sınıfının düşmanlarına fırsat verilmiyecekti.

üyelerimiz sempatizan ve okuyucularımızın yeni yılını kutlarız.

İŞÇİ BİRLİĞİ

DUYURU

Örgütümüzün genel kurulu 17 ocak 1976 cumartesi günü DGB (Alman Sendikalar Birliği)nin salonunda olacaktır. Genel kurulumuz saat 10 da Lübnan olayları konulu bir seminerle açılacaktır.

Bütün İşçi Birliği okuyucularını, devrimcileri, ilericileri ve kardeş örgütleri aramızda görmek bizleri sevindirecektir.

Adres: 6 Ffm. Wilhelmleuschner Str. 69-77

Yönetim Kurulu

FRANKFURT VE ÇEVRESİNDE Neler Oluyor?

İŞÇİ BİRLİĞİ'NİN TANITMA SERGİSİ İLGİYLE KARŞILANDI

Geçen sayımızda, ATTF'nin işsizlik ve eşitsizliğe karşı direniş haftasına bağlı olarak, Frankfurt Türkiyeli İşçiler Birliği'nin "Tanıtma sergisi" nden söz etmiş fakat aynı günlerde gazetemizin baskıya hazırlanması bitmek üzere olduğundan, geniş şekilde duyuramamıştık.

Bu sergide, gerek Almanya'da gerekse Türkiye'de işçilerimizin üzerinde uygulanmakta olan ağır baskılar duyurulmuş ve protesto edilmiş, çeşitli yayınlar sergilenerek tanıtılmış ve satışı yapılmıştır. Bunun yanısıra İşçi Birliği Sokak Tiyatrosuda aralıklı olarak, "işsizlik ve kriz"konusunu işleyen bir oyun oynamıştır.

Kurduğumuz bu sergi yüzlerce Türkiye işçisi tarafından ziyaret edilmiş ve işçilerimiz çeşitli yayınlardan almışlardır. Bundan sonra Frankfurt Türkiyeli İşçiler Birliği daha sık enformasyon standı kuracak ve yeni yayınları tanıtacaktır.

Yukarıda, Sokak Tiyatrosunu, altta yayınlarımızı inceleyen ve iki dilden yapılan duyuruları dinleyen işçilerimizi görüyorsunuz.

GAZETEMİZ 3. YAYIN YILINDA

Gazetemizin 10 ocak 1974 tarihinde ilk sayısı yayınlanmıştı. O gün bugündür yılmadan, usanmadan mücadelesini sürdürmektedir.

O gün küçüktü, büyüdü gelişti. Kısa zamanda Frankfurt ve çevresinde büyük bir okuyucu kitlesi edindi. Sevildi, sayıldı ve aranır oldu. Kendi çapında önemli bir boşluğu da doldurdu. Boyundan büyük işlerin altına girdi. Ama başarı ile çıkmasını da bildi. Örneğin "Germaniaplatz olayı"nı, "Libya Tuzağı"olayını, " Cavit Tarakçı"olayını yaygınlaştırmada iç yüzlerini açıklamada günlük gazetelere taş çıkarttı. "Fakirlik edebiyatı" yapmadı. Gerçekleri açıkladı, birlik ve beraberliği önerdi, dostu düşmanı gösterdi. Nice makaleler, nice ropörtajlar yayınladı. Bunların hepsi bir olaya dayanıyor veonu açıklıyordu. Başarılı çalışmalarımız olduğu kadar, eksik, hatalı yanlarımızda oldu. Ancak önemli olan onları görerek eleştirmekti. Bu yolu da gözden uzak tutmadık.

●

Bundan böylede aynı şekilde mücadelesini sürdürecektir. Burada üçüncü yayın yılına girerken, bizlere yardımlarını esirgemeyen, başta okuyucularımıza, kardeş kuruluşlara ve bütün dostlara çok çok teşekkür eder, çalışmalarında başarılar dileriz.

İŞÇİ BİRLİĞİ Sahibi: Frankfurt Türkiyeli İşçiler Birliği e.V. adına: Yönetim Kurulu ● Yazısma Adresi: 6 Frankfurt / M. Bockenheim-Adalbertstr. 29 ● Fiatı: 50 Pf. ● Yıllık abone ücreti tutarı: 15 DM. ●ÖRGÜTÜMÜZ A T T F nin ÜYESİDİR●